Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

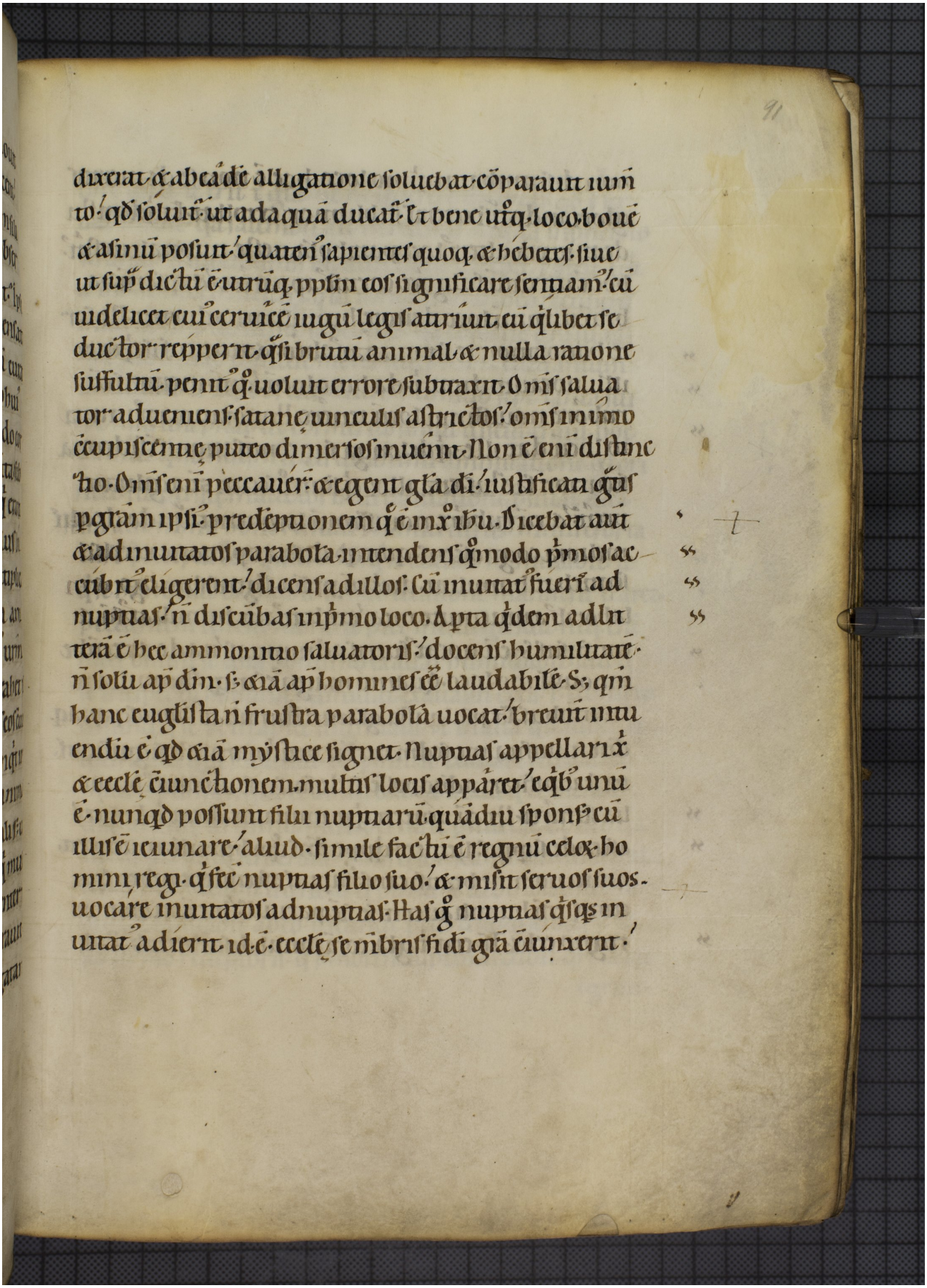

91

dixerat. & ab eā de alligatione solucbat cōparauit iumen
to. qd soluit. ut ad aquā ducat. Et bene utq. loco. bouē
& asinū posuit. quatenus sapientes quoq. & hebetes. siue
ut supr dictū ē utrūq. pplm cos significare sentiam. cū
uidelicet cui ceruice iugū legis attriuit cui qlibet se
ductor repperirit. qsi brutū animal. & nulla ratione
suffultū. penitus q. uoluit errore subtraxit. Omis saluā
tor aduenienis satanę uinculis astrictos. omis in imo
ccupiscentię puteo dimersos inuenit. Non ē enim distinc
tio. Omis enim peccauerūt. & egent glā di. iustificati gtis
pgratiam ipsi. redemptionem q. ē in xpo iesu. Dicebat autē
& ad inuitatos parabola intendens q. modo primos ac
cubitū eligerent. dicens ad illos. Cū inuitat fuerit ad
nuptias. ne discūbas in primo loco. Apta qdem ad lit
teram ē hec ammonitio saluatoris. docens humilitatē.
non solū ap dim. s. & ia ap hominis ē laudabile. S. qm
hanc euglista non frustra parabolā uocat. breuit intu
endū ē qd & ia mystice signat. Nuptias appellari x
& ecclę cūunctionem. multis locis apparet. eq. unū
ē. nunqd possunt filii nuptiarū quādiu sponsus cū
illis ē ieiunare. aliud. simile factū ē regnū celor. ho
mini regi. q. fecit nuptias filio suo. & misit seruos suos.
uocare inuitatos ad nuptias. Has q. nuptias qsqs in
uitat adierit. id ē. ecclę se mbris fidi gtia cūunxerit.